

رسانه‌ی تاکتیک محور

گروه هنر انتقادی (E.A.C) | عرفان غیائی

رسانه‌ی تاکتیک محور الگویی یکپارچه نیست، بلکه الگویی انعطاف‌پذیر است که می‌تواند مرتباً از شکلی به شکل دیگر درآید. مجموعه رویکردهایی که از آن‌ها مشق رسانه‌ای تاکتیک محور زاده می‌شود متغیر است و به مخاطب آن بستگی دارد. در ارتباط با همین موضوع، بافتار فرهنگی نقش بسیار مهمی در معانی تولید شده بازی می‌کند، چنان که الگوی مذکور باید همواره از نو پیکربندی شود تا مطالبات اجتماعی خاصی را برآورده سازد.

از پیچیدگی‌های این موضوع باید به این نکته اشاره کرد که تاکتیک مندی هرگز به گونه‌ای نظریه‌پردازی نشده تا کاربرانش به یک توافق جمعی برسند. در واقع حتی مؤلفین متن اصلی الفبای رسانه‌ی تاکتیک محور نیز نتوانسته‌اند به یک اجماع کلی برسند. از طرفی، گیت لووینک معتقد است که تاکتیک مندی اساساً از گفتمان نظامی نشأت گرفته است. قطعاً همینطور است که گفتمان بنیادین آن در این حوزه ریشه دارد. درباره‌ی شیوه‌ای که تاکتیک‌های فرهنگی خاص درک و اجرا می‌شوند در کتاب درباره‌ی جنگ، به کمک اصولی که کارل وُن کلاوسویتس پیش می‌گذارد، به خوبی توضیح داده شده است. او به وضوح فهمیده بود که «تاکتیک هنر ضعیف است» و نیرنگ و تردستی در واقع متحدین کسانی هستند که به تاکتیک مندی توسل می‌جویند. در عصر جنگ نامتقارن، روابط متقابل بین چریکی بودن در جنگ و درخدادهای فرهنگی بسیار واضح است...